

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vsebine: 1. Poljstvo, 2. Lesništvo, 3. Čebelarstvo, 4. Vrtnarstvo, 5. Živalstvo, 6. Domača industrija, 7. Zdravstvo, 8. Šola, 9. Zgodovina, 10. Umetnost, 11. Šport, 12. Društva, 13. Zgodovinske spomenike, 14. Zgodovinske osebnosti, 15. Zgodovinske kraje, 16. Zgodovinske dogodke, 17. Zgodovinske osebnosti, 18. Zgodovinske kraje, 19. Zgodovinske dogodke, 20. Zgodovinske osebnosti.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vsebine: 1. Poljstvo, 2. Lesništvo, 3. Čebelarstvo, 4. Vrtnarstvo, 5. Živalstvo, 6. Domača industrija, 7. Zdravstvo, 8. Šola, 9. Zgodovina, 10. Umetnost, 11. Šport, 12. Društva, 13. Zgodovinske spomenike, 14. Zgodovinske osebnosti, 15. Zgodovinske kraje, 16. Zgodovinske dogodke, 17. Zgodovinske osebnosti, 18. Zgodovinske kraje, 19. Zgodovinske dogodke, 20. Zgodovinske osebnosti.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vsebine: 1. Poljstvo, 2. Lesništvo, 3. Čebelarstvo, 4. Vrtnarstvo, 5. Živalstvo, 6. Domača industrija, 7. Zdravstvo, 8. Šola, 9. Zgodovina, 10. Umetnost, 11. Šport, 12. Društva, 13. Zgodovinske spomenike, 14. Zgodovinske osebnosti, 15. Zgodovinske kraje, 16. Zgodovinske dogodke, 17. Zgodovinske osebnosti, 18. Zgodovinske kraje, 19. Zgodovinske dogodke, 20. Zgodovinske osebnosti.

# SLOVENSKI

# GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vsebine: 1. Poljstvo, 2. Lesništvo, 3. Čebelarstvo, 4. Vrtnarstvo, 5. Živalstvo, 6. Domača industrija, 7. Zdravstvo, 8. Šola, 9. Zgodovina, 10. Umetnost, 11. Šport, 12. Društva, 13. Zgodovinske spomenike, 14. Zgodovinske osebnosti, 15. Zgodovinske kraje, 16. Zgodovinske dogodke, 17. Zgodovinske osebnosti, 18. Zgodovinske kraje, 19. Zgodovinske dogodke, 20. Zgodovinske osebnosti.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vsebine: 1. Poljstvo, 2. Lesništvo, 3. Čebelarstvo, 4. Vrtnarstvo, 5. Živalstvo, 6. Domača industrija, 7. Zdravstvo, 8. Šola, 9. Zgodovina, 10. Umetnost, 11. Šport, 12. Društva, 13. Zgodovinske spomenike, 14. Zgodovinske osebnosti, 15. Zgodovinske kraje, 16. Zgodovinske dogodke, 17. Zgodovinske osebnosti, 18. Zgodovinske kraje, 19. Zgodovinske dogodke, 20. Zgodovinske osebnosti.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vsebine: 1. Poljstvo, 2. Lesništvo, 3. Čebelarstvo, 4. Vrtnarstvo, 5. Živalstvo, 6. Domača industrija, 7. Zdravstvo, 8. Šola, 9. Zgodovina, 10. Umetnost, 11. Šport, 12. Društva, 13. Zgodovinske spomenike, 14. Zgodovinske osebnosti, 15. Zgodovinske kraje, 16. Zgodovinske dogodke, 17. Zgodovinske osebnosti, 18. Zgodovinske kraje, 19. Zgodovinske dogodke, 20. Zgodovinske osebnosti.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vsebine: 1. Poljstvo, 2. Lesništvo, 3. Čebelarstvo, 4. Vrtnarstvo, 5. Živalstvo, 6. Domača industrija, 7. Zdravstvo, 8. Šola, 9. Zgodovina, 10. Umetnost, 11. Šport, 12. Društva, 13. Zgodovinske spomenike, 14. Zgodovinske osebnosti, 15. Zgodovinske kraje, 16. Zgodovinske dogodke, 17. Zgodovinske osebnosti, 18. Zgodovinske kraje, 19. Zgodovinske dogodke, 20. Zgodovinske osebnosti.

Štev. 39.

V Mariboru, dne 29. septembra 1904.

Tečaj XXXVIII.

## Po deželno-zborskih volitvah.

Kmet naj kmeta voli! Tako so klicali Nemci in propali nemškutarji v ptujkem volilnem okolišu. Gospod Vračko iz Orehovec, ki se v kočiji vozi po okraju in katerega najtežje delo je, če si mora v gostilni iz polnega litra natočiti kupico, je bil njihov »kmet«. Nemčurji so zgotovo vedeli, da Vračko proti Ploju propade, zato so kandidirali »kmeta«. V mariborskem okraju so do sedaj nemčurji pri več volitvah kandidirali »kmeta« Kresnika. Vedeli so, da ne bo izvoljen. Letos pa, ker so mesta in trgi volili zraven, ni bilo izključeno, da bi nemčurski kandidat ne prodrl, za to so pustili »kmeta« Kresnika, ter volili milijonarja, trgovca in tržana Štgerja! Bil je izvoljen.

Slovenci, glejte tako vas nemčurska banda vodi za nos! Če bi ta banda le slutila, da bi vendar mogel dobiti v ptujkem okolišu nemčurski kandidat večino, ne bi nikdar postavili niti »kmeta« Vračkoto za kandidata, ampak kakega svojega trgovca ali krčmarja. Seveda bi jim prismojeni Štajercijanci tudi v tem slučaju slepo sledili, kakor so to storili v mariborskem okolišu. Tu so Štajercijanci popolnoma pozabili na svoje geslo: Kmet naj kmeta voli! Delali in glasovali so za trgovca in tržana Štgerja! Njim torej v istini ni za »kmeta«, ampak da v svoji veliki neumnosti delajo tlako nemčurski gospodi, ki jih napaja z narejenim vinom in snopsom! Nemčurji in Štajercijanci so se pri zadnjih volitvah zopet

izkazali kot sleparji! Pokazali so se kot podle duše, katerim ni za kmeta, ampak le za nemčurski snops in nemčursko vino! Fej čez tako sleparsko in nizko zalego! Slovensko ljudstvo obrni hrbet tej ničvredni bandi!

## Kje pa je vaš Štger?

Kje pa je vaš Štger? V Gradcu sedi tiho na deželnozborni klopi, ne upa si odpreti ust, ne ve dati nobenega nasveta, skratka Štger igra v Gradcu prav žalostno ulogo. Toda nekaj bo vendar znal? Vsak dan potegne 10 K! Molčanje in vzdigovanje njegove poslanske plače je dozdej vse njegovo delovanje, to zna! Da, Štger, za katerega je tako strastno delala tudi cela vrsta nemčurskih sleparjev in štajercijanskih propalic, ni bistroumen človek, da v glavi nima toliko zakladov ko v svoji denarnici, smo vedeli. Da pa bi v dežel. zboru tako žalostno ulogo igral, nas je presenetilo. Dozdaj se za volilce ni ust odprl! Obžalujemo one zaslepljene volilce, ki so volili Štgerja.

Slovenski kmetski poslanci so se takoj v deželnem zboru celo drugače postavili. Kmet in poslanec Roškar se je v posebnem vprašanju na namestnika skregal, da mnogi uradi tako počasi rešujejo kmetske zadeve. Nadalje je Roškar odločno zahteval podpore za one, ki so jih zadele letos uime. Posl. Žičkar je stavil enak predlog za svoj okraj. Poslanec dr. Ploj je stavil že dva kmetom koristna predloga zaradi zadrug in zaradi zavarovanja živine. Posl. Robič je predlagal zavarovanje zaradi toče. Dva

dni so bili slovenski poslanci v Gradcu in že so pokazali, da nekaj znajo in da hočejo tudi storiti za volilce, kolikor jim bo mogoče.

Nemškutarji, Štajercijanci! Kje pa je vaš Štger? Oa molči in molči! Lepega poslanca ste si izvolili! Čestitamo!

## Deželni zbor štajerski.

Gradec, 26. septem.

Deželni zbor štajerski se je sešel v ponedeljek, dne 26. septembra. Slovenski poslanci so se z nemškimi katoliškimi poslanci in par veleposestniki udežili sv. maše, katero je služil graški knezoškof dr. Šuster ob 10. uri v stolni cerkvi. Nemških narodnjakov in liberalcev ni bilo v cerkvi. Letos so izostali tudi bauernbündlerji od sv. maše, ki so lani prišli v cerkev polnoštevilno in molili v cerkvi iz molitvenih bukvic. Menda so nemški narodnjaki in bauernbündlerji preveč poparjeni, ker so pri zadnjih volitvah doživeli grozen poraz. Ob 11. uri se je pričela seja, katere sta se odeleževala tudi obadva prevzvišena gospoda kneza in škofa. Poslanci raznih strank se se zbirali okoli našega premilostljivega gospoda kneza in škofa, ter jim prisrčno častitali k najvišjemu odlikovanju. Po običajnih pozdravih od strani deželnega poglavarja in cesarskega namestnika so storili obljubo novo izvoljeni poslanci: gg. dr. Ploj in Roš v slovenskem jeziku. Največjo pozornost je vzbudilo 8 novo izvoljenih poslancev iz splošnje skupine. Mokrača Rezel in šid dr. Schacherl sedita zraven Slovencev.

Vložilo se je več predlogov. Izmed slo-

## Listek.

### Kako se je „Gorenjčev Kozinc“ knajpoval.

Črtica iz vaškega življenja.  
(Priobčil Stevo E. . .)

Vi ste ga gotovo poznali. Poznal ga je pri nas vsakdo, da celo naša vaška otročad ga je dobro poznala in vedela o njem čudne dogodbe. Te dogodbe so večinoma jako zanimivo smešne. Ker nikakor nimam upanja, da bi kedaj kdo napisal o njem obsiren življenjepiš, sem se jaz, da otmem pozabljivosti našega vaškega starosto, namenil, dobro vedoč, kako ljubite, cenjeni mladi čitatelji, tako berilo, opisati vam en tak dogodek.

Tine Gorenje, tako se je pisal. Kdo in kdaj so mu rekli »Kozinc«, to mi ni znano in tudi ne bom preiskoval. Kar sem ga jaz poznal, so mu vedno rekli le »Gorenjčev Kozinc« sicer pa itak ni slišal, kako si mu rekel, ker on je bil kakih dvajset let sem močno gluh. Pri svoji polusestri vdovi se mu ni godilo slabo. On je gospodaril, on ukazoval, kaj se bo delalo danes in kaj jutri; no, in vesten, nepristranski človek je moral priznati, da svoj posel dobro umeje. O, priden je bil, ako je le dobival vsak dan kaka dva

polička boljsega, če pa tega ni bilo, potem pa seveda ni bilo nič z njim.

Gorenjka pa je imela poleg čistega in nezadolženega posestva tudi velik vinograd, v kojem se je v dobrih letih pridelalo 20 do 30 vedrov dobrega vina. Tje gori v Dobje ga je vsak dan vlekla neka skrivna moč, takole v jeseni, ko je most odkisal. »Eh, umreti bi moral, ko bi en dan ne mogel gori«, tako si je mislil. A prišlo je enkrat, da cele tri dni ni mogel iti. Moj Bog, koliko je prestal v teh dnevih!

Tista jesen je bila jako deževna. Sploh so trdile vaške ženice, da je jako nezdravo vreme. »Kozinc« je s strahom opazoval, kako se je ta ali oni za nekaj dni moral vleči. Kaj, ko bi se tudi njega kaj prijel; potem bi pa moral obesiti ključ na klin — oh, to bi bilo grozno!

Pa je že tako na božjem svetu. Če se človek boji bolezní, potem — pravijo — ga še raje zasači. Tista nesrečna influenza se ga je lotila in rad ali nerad je moral leči.

»Bezgovoga čaja in lipovega cvetja ti bom skuhal, potem pa le segrej se, te bom z mrzlo vodo občila po hrbtu, to pomaga, jaz vem«, hitela je Mica vsa v strahu.

»Kozinc« je ni razumel. »Kaj praviš? Po hrbtu te bom polila! Uh, tega pa ne, tega pa za ves svet ne! Da bi le mogel zopet v

Dobje, da bi se še enkrat pošteno napil, to bi me zopet popravilo, le verjemi.«

Četrty dan je že bilo, kar je bil bolan. Danes mu je bilo že toliko bolje, da je šel k oknu in gledal hlapce, ki so ravno pripeljali voz listja in ga začeli spravljati v šupo.

Zunaj je bil lep dan. Solnce je času neprimerno toplo sijalo in lahne sapice so se poigravale z listjem, kar ga še ni potegnil veter z bližnjih dreves.

»Kozincu« je bilo tako nekako mehko pri srcu. »Nič, danes pa pojdem, naj bo kar hoče«, tako je sklenil in pri tem je tudi ostalo.

Koj po kosilu je poiskal na peči staro, oguljeno kučmo, katero je še po rajnem Gorenju podčeval, in grčavo drenovo palico. V cekar pa je skrbno spravil dvalitersko »bariglico«, da bi ne prišel prazen z gore.

»Pa ne hiti preveč!« je vpila Gorenjka za njim, »da se ne pregreješ preveč!«

»Nič se ne boj, Mica! Toplo solnce mi bo dobro delo. V dobri uri dospem gori in ko izpraznim dva kozarca, he, potem bom pa zopet zdrav. Pa ne tista voda, br. . . voda še za v čevlje ni dobra. In pa tako lep dan, greh bi bilo doma ostati.« Tako je premišljeval in pospešil svoje korake.

Sam ni vedel, kedaj je prišel do zidanice, tako je hitel. No, gori je bilo še vse



venskih poslancev je vložil predlog g. Robič za vpeljavo zavarovalnice proti točnim poškodbam. Predlog g. Ploja, Robiča in tovarišev za ustanovitev zavarovalnice za živino. Predlog g. dr. Ploja za vpeljavo deželne kmečke stanovne zadruga. Interpelacija g. Roškerja (slovenska) na cesarskega namestnika radi počasnega uradovanja pri političnih oblatstojah. Deželni glavar je izjavil, da mora to interpelacijo dati po zapriseženemu tolmaču preložiti na nemški jezik; potem se bo v zbornici prečitala. Škandal tako ravnaje!

V bodoči seji: v torek se bojo vršile volitve v finančni, šolski, deželno kulturni, občinski, peticijski in železnični odsek.

Gradec, dne 27. sept. Poročilo o tej seji priobčimo prihodnjic. Omenjamo le, da je Žičkar stavil predlog za podporo občinam v sevniškem in kozjanskem okraju, posl. Roškar za podporo občinam v mariborskem, šentlenskem in slovenjebistriškem okraju.

## Rusko-japonska vojna.

Z bojnega polja v Mandžuriji ni nič novega. Vrše se samo majhne praske prednjih straž, ker so začeli Japonci prodirati proti Mukdeni. Kje se bodo Rusi ustavili, pri Mukdeni ali pri Tienlinu, se ne ve. Bržkone pri Tienlinu, severno od Mukdena. V Mandžuriji je nastopila huda zima. Rusom to nič ne škodi, pač pa Japonci klepečejo z zobmi. Car je sklenil postaviti še eno armado pod poveljstvom generala Gripenberg na bojišče. Pri Port Arturu Japonci slabo napredujejo. Pri tridnevnem naskakovanju od 19. do 21. t. m. so vzeli komaj jedno važnejšo utrdbo in nekaj majhnih, katere so pa morali poplačati z velikimi izgubami. Oblegajočo armado je podpiralo tudi brodogve Toga in Kamimure. Streljalo se je toraj iz vseh strani v trdnjavo. Rusko portarturško brodogve je zopet popravljen. Izgube Japoncev pred Port Arturjem znašajo po njihovih podatkih od 25. avg. do 4. sept. 21.000 mož. Tudi vladivostoško brodogve je baje zopet zapustilo pristanišče ter začelo krizati po Japonskem morju, ker so vse ladje pred Port Arturjem. Baltiško brodogve je dospelo do luke Libau, kjer čaka še na nekatere zaostale ladje.

## Dopisi.

Ljubno v Savinski dolini. (Zborovanje.) V nedeljo, dne 18. t. m. je zboro-

pri starem. Na sredi je še stala debela miza, okrog pa štirje stoli. Tam v kotu pa so oblastno stali trije polovnjaki.

»Kozincu« se je srce smejalo, ko je natočil najboljšega. Povzdignil je kapico in pogledal proti solncu: Jej, to vam je bila zlata kapljica! eh, kako gladko je tekla po grlu. Izpraznil je eno in natočil drugo. To je bilo njemu »kolofonium«!

Zlato solnce se je že nagibalo za topolovski hrib, ko se je spomnil, da bo čas iti domov. Še en kozarec je natočil za srečno pot, potem pa dobro pokrepčan varno stopical po stezi navzdol.

Kako močnega se je čutil sedaj.

»Pa pravijo da vino škoduje, seveda tisti, ki ne vedo, kaj je dobro na svetu.«

Sam seboj govoreč, je prišel do potoka Grahovica, preko katere je, ravno mimo Bernikove kovačnice, držala orjaška brv. Malo višje gori sta dva kolesa komaj čakala, da bi oče Bernik spustil vodo. Ravno ko je bil »Kozinc« na brvi sta se začela sukati. Jej! kako je to lepo bilo. »Kozinc« je ostal na brvi in gledal. Kolesa sta se vrtela in kaplje so skropile na vse strani, da se je od spodaj gori delal mogočen slap, ki se je leskečal v mavričnih barvah zahajajočega solnca.

Zamislil se je nazaj v preteklo življenje. Gledal je gori na Dobovec, kjer je nekda-

valo katol. polit. društvo za okraj Gornjigrad ob mnogobrojni udeležbi pri g. Janezu Ermenc pd. Ledeničar. Zastopane so bile razne občine, kakor Solčava, Luče, Sv. Frančišek, Gornjigrad, Rečica. Ta mnogobrojna udeležba svedoči, da tudi gornja Savinska dolina napreduje in se probuja.

Shodu je predsedoval preč. gosp. župnik Jože Dakorti, ki je naglašal važnost blžajočih se volitev in govoril o potrebi in važnosti kmečke in mladeniške organizacije. Z veliko navdušenostjo in zanimanjem je sprejela njegov govor velika množica samih vrlih savinskih kmetov in fantov.

Nato je v krepkih in poljudnih besedah preč. gosp. Lekše, župnik v Lučah, govoril o važnosti 20. septembra in važnosti volitev sploh; prigovarjal je, naj vsak stori dne 20. septem. svojo narodno dolžnost, da bo naš poslanec izvoljen z ogromno večino. Pokazal je v lepi obliki slovenskim kmetom, da so si svojega žalostnega stanja tudi mnogo sami krivi, ker se že od nekda niso mnogo zanimali za volitve, torej tudi niso dobili poslancev, ki bi se potegovali za zboljšanje kmetškega stanu.

Končno je še g. Časl navduševal zborovalce za kmečko organizacijo in skupno ter složno delovanje po geslu: vsi za enega, eden za vse. Navdušena množica slovenskih kmetških zborovalcev si je za slovo podajala roke s pozdravom »Na svidenje na volišču!« S trikratnim »živijo« na sv. očeta in presvitl. cesarja se je zaključilo zborovanje.

Iz Št. Andraža nad Polzelo. (Naše razmere). Po mokraški zmagi se je pri nas izpremenilo marsikaj. Pri cerkvi je ostalo pri starem. Novoizvoljena ključarja ostala sta tudi sedaj v popolnem soglasju s š. g. župnikom. Drugače pa je bilo pri šoli. Tukaj so v šolskem odboru imeli privrženci nove stranke večino in redni stroški šole so poskočili kar hkrati za nekaj odstotkov občinskih doklad! Obljube župana se pri šoli torej niso izpolnile, prišlo je ravno narobe. Ko je g. nadučitelj videl, kakšno rogoviljenje je zavoljo nameravane stavbe hleva pri šoli, umaknil je svojo prošnjo in si postavil na svoje stroške hlev, pri čemur smo mu farani stare stranke pomagali, kolikor se je dalo.

Sedajni župan pač ni mislil, da bode sam tako grdo štrbunknil v tisto jamo, ki si jo je izkopal stem, da je tako rogovilil zoper to stavbo. G. nadučitelj je namreč potem, ko se je omaknil vednemu hujskanju novega župana in nas zapustil, prodal to svoje posestvo. Novi lastnik si je poleg postavil prav lepo hišo in ima ondi sedaj krčmo in trgovino v strašno jezo in občutljivo škodo mokraškemu

svinje pasel, ej, koliko spominov ima iza teh let.

Pogledal je zopet na kolesa. »He, kako se to vrti, gori v Dobju je včasih bilo tudi tako«. Kadar je prišel tisti Karl z harmoniko in ko je bil on še mlad, takrat so se tudi včasih zavrteli. Nocoj, po štirih dnevih, čuti se zopet močnega in čvrstega. Najrajši bi zavriskal od veselja.

Kaj bi vam še nadalje pravil. Dve minuti pozneje je kobacal po vseh štirih v potoku. V svoji navdušenosti se je prekrečko naslonil na držaj in ta se je zlomil, on pa je telebnil v potok, ki sicer ni bil večji kod do gležnja, a sedaj ko je Bernik obe zatvornici odprl, do kolena.

Tisti dan je sel Cerkljanov France v gozd drve sekati. Truden se je zvečer vračal z dela. Tam na Bernikovi brvi je videl zlomljen držaj. Takoj mu je šinila misel v glavo, da se je nekdo tukajle pošteno sknapjoval, da je bil to ravno »Kozinc«, tega seveda ni vedel. »Kozinc« jo je pa tisti čas mshal gori po bregu, da se je kar kadilo za njim. Rad bi prišel brž domov, da bi ga nihče ne videl. A nesreča, pravijo, ni nikoli brez nasledka. Že blizo doma ga je srečal Bradulov France, ki je v mlin nesel. Začuden se je ustavil: »Ho, ho, kaj pa »Kozinc«? kje si pa bil?«

»Kozinc« je škrtal z zobmi češ: »Sam

glavarju in bode ta hiša ostala večni spomin na divje čase mokraških rabuk v Št. Andražu.

Drugače je šla sreča novi gospodi precej na roko. Dobili so od prejšnjega župana lepo založeno ubožno blagajno, reveži, katere je bilo treba vzdrževati, so vsi pomrli, ostal je novim gospodarjem denar namenjen za stavbo šol. hleva. Lahko so se torej znižale občinske doklade na 20%. Ko se je takrat znižal državni davek kakor povsod v Avstriji, tako tudi v Št. Andražu za 10%, jeli so se hvalliti našega mokrača prijatelji: glejte kako »fest« je naš župan, ki je tak močno »štibro dol spravil«. — »Štajarc« je priromal v našo občino celo v več iztisih in se pogosto čital tudi v županovi krčmi, in šalski nemčurji so veselo pozdravljali novo našo vlado, v zloglasnem nemškem lističu gorko hvallili »zavodne občane« v Št. Andražu, ki so župnika in njegove pristaje vendar enkrat vrgli iz obč. odbora. Toda kmalu se je jelo kazati, da novi občinski vladi ne bo šlo vse tako gladko, kakor se je obetalo poprej. Blagajne so se izpraznile in neizpolnjene so ostale marsikatero obljube.

Vsejedno pa je nosil novi župan glavo precej visoko in tudi mati županja so se močno postavljali, včasih so lastnoročno delili gorke zausnice celo občinskim svetovalcem! Preden je pretekla triletna doba, se je naveličal nove gospode že marsikateri izmed lastnih privržencev. Ob novih volitvah so že nekateri želeli, pahniti jo raz sedeža. Toda premislili smo si! Kajti dosedaj so bile obč. doklade glede nato, da je novi odbor imel na razpolago precej denarjev, samo po 20%. A vedelo se je, da bodo iste poskočile v kratkem neprimerno visoko.

Ko bi bila takrat vzela zmerna straka zopet vajeti v roke, bi bili mokrači dejali: glejte, dokler so gospodarili naši ljudje, so bile obč. doklade samo po 20%, a komaj so prišli na krmilo toti, vas že zopet odirajo. Jabolko torej se ni bilo zrelo, pustili smo ga še na drevesu. Toda Št. Andražani, sedaj je drugače! Nove volitve so zopet pred pragom. Vladajoča stranka je bila prisiljena, storiti, do česar je po njenem zasluženju sploh priti moralo! Zvišati je morala občinske doklade na celih 28%! In vendar se ne namerava zopet staviti kako poslopje pri šoli. Prišlo je do tega, da si moramo nekoliko natančneje ogledati račun njenega gospodarjenja, da razvidimo in spoznamo, če bi bilo modro izročiti še tej stranki vodstvo naše občine ali ne.

Res, precej zaslug, ima ta daleč izven meje naše občine proslula tovaršija! Njena »zasluga«, zaslug pač v žalostnem pomenu, da je izginil med nami ljubi mir, in da se

vrag te je menda prinesel sedaj sem«, vedel je, da on bo ljudem vse povedal, vendar se je še precej moško odrezal: »Knajpoval sem se«.

»Ali si ga videl?« vprašal je potem Bradulov Cerkljanovega. Povedal mu je potem vse. To sta se smejala oba. »Lej« je še pristavil Cerkljanov, »pa se je vedno tako bal vode«.

Doma je »Kozinc« naročil domačemu fantu Tonetu: »Brž pojdi, da vjameš cekar in klobuk«. In Tone se je podvizal. Doli pri žagi na grabljah je našel oboje. Klobuk se je ponosno zibal na vrh vode, kot bi hotel reči: Jaz sem pa vendar še na vrhu ostal, dočim je morda moj lastnik v kaki jami.

A ni bilo tako. »Kozinc« je bil doma. Šel je zgodaj spat, nič ni hotel povedati Mici kako je bilo.

Vendar so že tisti večer vedeli po vsej vasi, kako se je »Gorenčev Kozinc« knajpoval. Od tedaj je še hodil v Dobje, a mimo Bernika ni sel nikoli več.

No in vaše ženice so trdile, da je bil poslej bolj zdrav. Influenca ga ni več nadlegovala.

Ti pa, cenjeni mladi čitatelj, če te kdaj zanese slučaj v našo ljubo Dolenjo vas, vprašaj po »Kozincu«, in ljudje ti bojo vedeli še veliko več povedati o njem, kakor sem sedaj jaz povedal.



Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vse cene in podrobnosti v priložni listi. Vse cene in podrobnosti v priložni listi.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vse cene in podrobnosti v priložni listi. Vse cene in podrobnosti v priložni listi.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vse cene in podrobnosti v priložni listi. Vse cene in podrobnosti v priložni listi.

SLOVENSKI

# GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vse cene in podrobnosti v priložni listi. Vse cene in podrobnosti v priložni listi.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vse cene in podrobnosti v priložni listi. Vse cene in podrobnosti v priložni listi.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vse cene in podrobnosti v priložni listi. Vse cene in podrobnosti v priložni listi.

Priloga k listu "Slovenski Gospodar" iz leta 1904. Vse cene in podrobnosti v priložni listi. Vse cene in podrobnosti v priložni listi.

Štev. 39.

V Mariboru, dne 29. septembra 1904.

Tečaj XXXVIII.

## Po deželno-zborskih volitvah.

Kmet naj kmeta voli! Tako so klicali Nemci in propali nemškutarji v ptujkem volilnem okolišu. Gospod Vračko iz Orehovec, ki se v kočiji vozi po okraju in katerega najtežje delo je, če si mora v gostilni iz polnega litra natočiti kupico, je bil njihov »kmet«. Nemčurji so zgotovo vedeli, da Vračko proti Ploju propade, zato so kandidirali »kmeta«. V mariborskem okraju so do sedaj nemčurji pri več volitvah kandidirali »kmeta« Kresnika. Vedeli so, da ne bo izvoljen. Letos pa, ker so mesta in trgi volili zraven, ni bilo izključeno, da bi nemčurski kandidat ne prodrl, za to so pustili »kmeta« Kresnika, ter volili milijonarja, trgovca in tržana Štgerja! Bil je izvoljen.

Slovenci, glejte tako vas nemčurska banda vodi za nos! Če bi ta banda le slutila, da bi vendar mogel dobiti v ptujkem okolišu nemčurski kandidat večino, ne bi nikdar postavili niti »kmeta« Vračkoto za kandidata, ampak kakega svojega trgovca ali krčmarja. Seveda bi jim prismojeni Štajercijanci tudi v tem slučaju slepo sledili, kakor so to storili v mariborskem okolišu. Tu so Štajercijanci popolnoma pozabili na svoje geslo: Kmet naj kmeta voli! Delali in glasovali so za trgovca in tržana Štgerja! Njim torej v istini ni za »kmeta«, ampak da v svoji veliki neumnosti delajo tlako nemčurski gospodi, ki jih napaja z narejenim vinom in snopsom! Nemčurji in Štajercijanci so se pri zadnjih volitvah zopet

izkazali kot sleparji! Pokazali so se kot podle duše, katerim ni za kmeta, ampak le za nemčurski snops in nemčursko vino! Fej čez tako sleparsko in nizko zalego! Slovensko ljudstvo obrni hrbet tej ničvredni bandi!

## Kje pa je vaš Štger?

Kje pa je vaš Štger? V Gradcu sedi tiho na deželnozborni klopi, ne upa si odpreti ust, ne ve dati nobenega nasveta, skratka Štger igra v Gradcu prav žalostno ulogo. Toda nekaj bo vendar znal? Vsak dan potegne 10 K! Molčanje in vzdigovanje njegove poslanske plače je dozdej vse njegovo delovanje, to zna! Da, Štger, za katerega je tako strastno delala tudi cela vrsta nemčurskih sleparjev in štajercijanskih propalic, ni bistroumen človek, da v glavi nima toliko zakladov ko v svoji denarnici, smo vedeli. Da pa bi v dežel. zboru tako žalostno ulogo igral, nas je presenetilo. Dozdaj se za volilce ni ust odprl! Obžalujemo one zaslepljene volilce, ki so volili Štgerja.

Slovenski kmetski poslanci so se takoj v deželnem zboru celo drugače postavili. Kmet in poslanec Roškar se je v posebnem vprašanju na namestnika skregal, da mnogi uradi tako počasi rešujejo kmetske zadeve. Nadalje je Roškar odločno zahteval podpore za one, ki so jih zadele letos uime. Posl. Žičkar je stavil enak predlog za svoj okraj. Poslanec dr. Ploj je stavil že dva kmetom koristna predloga zaradi zadrug in zaradi zavarovanja živine. Posl. Robič je predlagal zavarovanje zaradi toče. Dva

dni so bili slovenski poslanci v Gradcu in že so pokazali, da nekaj znajo in da hočejo tudi storiti za volilce, kolikor jim bo mogoče.

Nemškutarji, Štajercijanci! Kje pa je vaš Štger? Oa molči in molči! Lepega poslanca ste si izvolili! Čestitamo!

## Deželni zbor štajerski.

Gradec, 26. septem.

Deželni zbor štajerski se je sešel v ponedeljek, dne 26. septembra. Slovenski poslanci so se z nemškimi katoliškimi poslanci in par veleposestniki udežili sv. maše, katero je služil graški knezoškof dr. Šuster ob 10. uri v stolni cerkvi. Nemških narodnjakov in liberalcev ni bilo v cerkvi. Letos so izostali tudi bauernbündlerji od sv. maše, ki so lani prišli v cerkev polnoštevilno in molili v cerkvi iz molitvenih bukvic. Menda so nemški narodnjaki in bauernbündlerji preveč poparjeni, ker so pri zadnjih volitvah doživeli grozen poraz. Ob 11. uri se je pričela seja, katere sta se odeleževala tudi obadva prevzvišena gospoda kneza in škofa. Poslanci raznih strank se se zbirali okoli našega premilostljivega gospoda kneza in škofa, ter jim prisrčno častitali k najvišjemu odlikovanju. Po običajnih pozdravih od strani deželnega poglavarja in cesarskega namestnika so storili obljubo novo izvoljeni poslanci: gg. dr. Ploj in Roš v slovenskem jeziku. Največjo pozornost je vzbudilo 8 novo izvoljenih poslancev iz splošnje skupine. Mokrača Rezel in šid dr. Schacherl sedita zraven Slovencev.

Vložilo se je več predlogov. Izmed slo-

## Listek.

### Kako se je „Gorenjčev Kozinc“ knajpoval.

Črtica iz vaškega življenja.  
(Priobčil Stevo E. . .)

Vi ste ga gotovo poznali. Poznal ga je pri nas vsakdo, da celo naša vaška otročad ga je dobro poznala in vedela o njem čudne dogodbe. Te dogodbe so večinoma jako zanimivo smešne. Ker nikakor nimam upanja, da bi kedaj kdo napisal o njem obsiren življenjepis, sem se jaz, da otmem pozabljivosti našega vaškega starosto, namenil, dobro vedoč, kako ljubite, cenjeni mladi čitatelji, tako berilo, opisati vam en tak dogodek.

Tine Gorenje, tako se je pisal. Kdo in kdaj so mu rekli »Kozinc«, to mi ni znano in tudi ne bom preiskoval. Kar sem ga jaz poznal, so mu vedno rekli le »Gorenjčev Kozinc« sicer pa itak ni slišal, kako si mu rekel, ker on je bil kakih dvajset let sem močno gluh. Pri svoji polusestri vdovi se mu ni godilo slabo. On je gospodaril, on ukazoval, kaj se bo delalo danes in kaj jutri; no, in vesten, nepristranski človek je moral priznati, da svoj posel dobro umeje. O, priden je bil, ako je le dobival vsak dan kaka dva

polička boljsega, če pa tega ni bilo, potem pa seveda ni bilo nič z njim.

Gorenjka pa je imela poleg čistega in nezadolženega posestva tudi velik vinograd, v kojem se je v dobrih letih pridelalo 20 do 30 vedrov dobrega vina. Tje gori v Dobje ga je vsak dan vlekla neka skrivna moč, takole v jeseni, ko je most odkisal. »Eh, umreti bi moral, ko bi en dan ne mogel gori«, tako si je mislil. A prišlo je enkrat, da cele tri dni ni mogel iti. Moj Bog, koliko je prestal v teh dnevih!

Tista jesen je bila jako deževna. Sploh so trdile vaške ženice, da je jako nezdravo vreme. »Kozinc« je s strahom opazoval, kako se je ta ali oni za nekaj dni moral vleči. Kaj, ko bi se tudi njega kaj prišlo; potem bi pa moral obesiti ključ na klin — oh, to bi bilo grozno!

Pa je že tako na božjem svetu. Če se človek boji bolezní, potem — pravijo — ga še raje zasači. Tista nesrečna influenza se ga je lotila in rad ali nerad je moral leči.

»Bezgovoga čaja in lipovega cvetja ti bom skuhal, potem pa le segrej se, te bom z mrzlo vodo občila po hrbtu, to pomaga, jaz vem«, hitela je Mica vsa v strahu.

»Kozinc« je ni razumel. »Kaj praviš? Po hrbtu te bom polila! Uh, tega pa ne, tega pa za ves svet ne! Da bi le mogel zopet v

Dobje, da bi se še enkrat pošteno napil, to bi me zopet popravilo, le verjemi.«

Četrty dan je že bilo, kar je bil bolan. Danes mu je bilo že toliko bolje, da je šel k oknu in gledal hlapce, ki so ravno pripeljali voz listja in ga začeli spravljati v šupo.

Zunaj je bil lep dan. Solnce je času neprimerno toplo sijalo in lahne sapice so se poigravale z listjem, kar ga še ni potegnil veter z bližnjih dreves.

»Kozincu« je bilo tako nekako mehko pri srcu. »Nič, danes pa pojdem, naj bo kar hoče«, tako je sklenil in pri tem je tudi ostalo.

Koj po kosilu je poiskal na peči staro, oguljeno kučmo, katero je še po rajnem Gorenju podčeval, in grčavo drenovo palico. V cekar pa je skrbno spravil dvalitersko »bariglico«, da bi ne prišel prazen z gore.

»Pa ne hiti preveč!« je vpila Gorenjka za njim, »da se ne pregreješ preveč!«

»Nič se ne boj, Mica! Toplo solnce mi bo dobro delo. V dobri uri dospem gori in ko izpraznim dva kozarca, he, potem bom pa zopet zdrav. Pa ne tista voda, br. . . voda še za v čevlje ni dobra. In pa tako lep dan, greh bi bilo doma ostati.« Tako je premišljeval in pospešil svoje korake.

Sam ni vedel, kedaj je prišel do zidanice, tako je hitel. No, gori je bilo še vse



venskih poslancev je vložil predlog g. Robič za vpeljavo zavarovalnice proti točnim poškodbam. Predlog g. Ploja, Robiča in tovarišev za ustanovitev zavarovalnice za živino. Predlog g. dr. Ploja za vpeljavo deželne kmečke stanovne zadruga. Interpelacija g. Roškerja (slovenska) na cesarskega namestnika radi počasnega uradovanja pri političnih oblatstojah. Deželni glavar je izjavil, da mora to interpelacijo dati po zapriseženem tolmaču preložiti na nemški jezik; potem se bo v zbornici prečitala. Škandal tako ravnaje!

V bodoči seji: v torek se bojo vršile volitve v finančni, šolski, deželno kulturni, občinski, peticijski in železnični odsek.

Gradec, dne 27. sept. Poročilo o tej seji priobčimo prihodnjic. Omenjamo le, da je Žičkar stavil predlog za podporo občinam v sevniškem in kozjanskem okraju, posl. Roškar za podporo občinam v mariborskem, šentlensarkem in slovenjebistriškem okraju.

## Rusko-japonska vojna.

Z bojnega polja v Mandžuriji ni nič novega. Vrše se samo majhne praske prednjih straž, ker so začeli Japonci prodirati proti Mukdeni. Kje se bodo Rusi ustavili, pri Mukdeni ali pri Tienlinu, se ne ve. Bržkone pri Tienlinu, severno od Mukdena. V Mandžuriji je nastopila huda zima. Rusom to nič ne škodi, pač pa Japonci klepečejo z zobmi. Car je sklenil postaviti še eno armado pod poveljstvom generala Gripenberg na bojišče. Pri Port Arturu Japonci slabo napredujejo. Pri tridnevnem naskakovanju od 19. do 21. t. m. so vzeli komaj jedno važnejšo utrdbo in nekaj majhnih, katere so pa morali poplačati z velikimi izgubami. Oblegajočo armado je podpiralo tudi brodogve Toga in Kamimure. Streljalo se je toraj iz vseh strani v trdnjavo. Rusko portartursko brodogve je zopet popravljen. Izgube Japoncev pred Port Arturjem znašajo po njihovih podatkih od 25. avg. do 4. sept. 21.000 mož. Tudi vladivostoško brodogve je baje zopet zapustilo pristanišče ter začelo krizati po Japonskem morju, ker so vse ladje pred Port Arturjem. Baltiško brodogve je dospelo do luke Libau, kjer čaka še na nekatere zaostale ladje.

## Dopisi.

Ljubno v Savinski dolini. (Zborovanje.) V nedeljo, dne 18. t. m. je zboro-

pri starem. Na sredi je še stala debela miza, okrog pa štirje stoli. Tam v kotu pa so oblastno stali trije polovnjaki.

»Kozincu« se je srce smejalo, ko je natočil najboljšega. Povzdignil je kapico in pogledal proti solncu: Jej, to vam je bila zlata kapljica! eh, kako gladko je tekla po grlu. Izpraznil je eno in natočil drugo. To je bilo njemu »kolofonium«!

Zlato solnce se je že nagibalo za topolovski hrib, ko se je spomnil, da bo čas iti domov. Še en kozarec je natočil za srečno pot, potem pa dobro pokrepčan varno stopical po stezi navzdol.

Kako močnega se je čutil sedaj.

»Pa pravijo da vino škoduje, seveda tisti, ki ne vedo, kaj je dobro na svetu«.

Sam seboj govoreč, je prišel do potoka Grahovica, preko katere je, ravno mimo Bernikove kovačnice, držala orjaška brv. Malo višje gori sta dva kolesa komaj čakala, da bi oče Bernik spustil vodo. Ravno ko je bil »Kozinc« na brvi sta se začela sukati. Jej! kako je to lepo bilo. »Kozinc« je ostal na brvi in gledal. Kolesa sta se vrtela in kaplje so skropile na vse strani, da se je od spodaj gori delal mogočen slap, ki se je leskeal v mavričnih barvah zahajajočega solnca.

Zamislil se je nazaj v preteklo življenje. Gledal je gori na Dobovec, kjer je nekda-

valo katol. polit. društvo za okraj Gornjigrad ob mnogobrojni udeležbi pri g. Janezu Ermenc pd. Ledeničar. Zastopane so bile razne občine, kakor Solčava, Luče, Sv. Frančišek, Gornjigrad, Rečica. Ta mnogobrojna udeležba svedoči, da tudi gornja Savinska dolina napreduje in se probuja.

Shodu je predsedoval preč. gosp. župnik Jože Dakorti, ki je naglašal važnost blžajočih se volitev in govoril o potrebi in važnosti kmečke in mladeniške organizacije. Z veliko navdušenostjo in zanimanjem je sprejela njegov govor velika množica samih vrlih savinskih kmetov in fantov.

Nato je v krepkih in poljudnih besedah preč. gosp. Lekše, župnik v Lučah, govoril o važnosti 20. septembra in važnosti volitev sploh; prigovarjal je, naj vsak stori dne 20. septem. svojo narodno dolžnost, da bo naš poslanec izvoljen z ogromno večino. Pokazal je v lepi obliki slovenskim kmetom, da so si svojega žalostnega stanja tudi mnogo sami krivi, ker se že od nekda niso mnogo zanimali za volitve, torej tudi niso dobili poslancev, ki bi se potegovali za zboljšanje kmetškega stanu.

Končno je še g. Časl navduševal zborovalce za kmečko organizacijo in skupno ter složno delovanje po geslu: vsi za enega, eden za vse. Navdušena množica slovenskih kmetških zborovalcev si je za slovo podajala roke s pozdravom »Na svidenje na volišču!« S trikratnim »živijo« na sv. očeta in presvitl. cesarja se je zaključilo zborovanje.

Iz Št. Andraža nad Polzelo. (Naše razmere). Po mokraški zmagi se je pri nas izpremenilo marsikaj. Pri cerkvi je ostalo pri starem. Novoizvoljena ključarja ostala sta tudi sedaj v popolnem soglasju s š. g. župnikom. Drugače pa je bilo pri šoli. Tukaj so v šolskem odboru imeli privrženci nove stranke večino in redni stroški šole so poskočili kar hkrati za nekaj odstotkov občinskih doklad! Obljube župana se pri šoli torej niso izpolnile, prišlo je ravno narobe. Ko je g. nadučitelj videl, kakšno rogoviljenje je zavoljo nameravane stavbe hleva pri šoli, umaknil je svojo prošnjo in si postavil na svoje stroške hlev, pri čemur smo mu farani stare stranke pomagali, kolikor se je dalo.

Sedajni župan pač ni mislil, da bode sam tako grdo štrbunknil v tisto jamo, ki si jo je izkopal stem, da je tako rogovilil zoper to stavbo. G. nadučitelj je namreč potem, ko se je omaknil vednemu hujskanju novega župana in nas zapustil, prodal to svoje posestvo. Novi lastnik si je poleg postavil prav lepo hišo in ima ondi sedaj krčmo in trgovino v strašno jezo in občutljivo škodo mokraškemu

svinje pasel, ej, koliko spominov ima iza teh let.

Pogledal je zopet na kolesa. »He, kako se to vrti, gori v Dobju je včasih bilo tudi tako«. Kadar je prišel tisti Karl z harmoniko in ko je bil on še mlad, takrat so se tudi včasih zavrteli. Nocoj, po štirih dnevih, čuti se zopet močnega in čvrstega. Najrajši bi zavriskal od veselja.

Kaj bi vam še nadalje pravil. Dve minuti pozneje je kobacal po vseh štirih v potoku. V svoji navdušenosti se je prekrečko naslonil na držaj in ta se je zlomil, on pa je telebnil v potok, ki sicer ni bil večji kod do gležnja, a sedaj ko je Bernik obe zatvornici odprl, do kolena.

Tisti dan je sel Cerkljanov France v gozd drve sekati. Truden se je zvečer vračal z dela. Tam na Bernikovi brvi je videl zlomljen držaj. Takoj mu je šinila misel v glavo, da se je nekdo tukajle pošteno sknapjoval, da je bil to ravno »Kozinc«, tega seveda ni vedel. »Kozinc« jo je pa tisti čas mshal gori po bregu, da se je kar kadilo za njim. Rad bi prišel brž domov, da bi ga nihče ne videl. A nesreča, pravijo, ni nikoli brez nasledka. Že blizo doma ga je srečal Bradulov France, ki je v mlin nesel. Začuden se je ustavil: »Ho, ho, kaj pa »Kozinc«? kje si pa bil?«

»Kozinc« je škrtal z zobmi češ: »Sam

glavarju in bode ta hiša ostala večer spomin na divje čase mokraških rabuk v Št. Andražu.

Drugače je šla sreča novi gospodi precej na roko. Dobili so od prejšnjega župana lepo založeno ubožno blagajno, reveži, katere je bilo treba vzdrževati, so vsi pomrli, ostal je novim gospodarjem denar namenjen za stavbo šol. hleva. Lahko so se torej znižale občinske doklade na 20%. Ko se je takrat znižal državni davek kakor povsod v Avstriji, tako tudi v Št. Andražu za 10%, jeli so se hvalliti našega mokrača prijatelji: glejte kako »fest« je naš župan, ki je tak močno »štibro dol spravil«. — »Štajarc« je priromal v našo občino celo v več iztisih in se pogosto čital tudi v županovi krčmi, in šalski nemčurji so veselo pozdravljali novo našo vlado, v zloglasnem nemškem lističu gorko hvallili »zavodne občane« v Št. Andražu, ki so župnika in njegove pristaje vendar enkrat vrgli iz obč. odbora. Toda kmalu se je jelo kazati, da novi občinski vladi ne bo šlo vse tako gladko, kakor se je obetalo poprej. Blagajne so se izpraznile in neizpolnjene so ostale marsikatero obljube.

Vsejedno pa je nosil novi župan glavo precej visoko in tudi mati županja so se močno postavljali, včasih so lastnoročno delili gorke zausnice celo občinskim svetovalcem! Preden je pretekla triletna doba, se je naveličal nove gospode že marsikateri izmed lastnih privržencev. Ob novih volitvah so že nekateri želeli, pahniti jo raz sedeža. Toda premislili smo si! Kajti dosedaj so bile obč. doklade glede nato, da je novi odbor imel na razpolago precej denarjev, samo po 20%. A vedelo se je, da bodo iste poskočile v kratkem neprimerno visoko.

Ko bi bila takrat vzela zmerna straka zopet vajeti v roke, bi bili mokrači dejali: glejte, dokler so gospodarili naši ljudje, so bile obč. doklade samo po 20%, a komaj so prišli na krmilo toti, vas že zopet odirajo. Jabolko torej se ni bilo zrelo, pustili smo ga še na drevesu. Toda Št. Andražani, sedaj je drugače! Nove volitve so zopet pred pragom. Vladajoča stranka je bila prisiljena, storiti, do česar je po njenem zasluženju sploh priti moralo! Zvišati je morala občinska doklade na celih 28%! In vendar se ne namerava zopet staviti kako poslopje pri šoli. Prišlo je do tega, da si moramo nekoliko natančneje ogledati račun njenega gospodarjenja, da razvidimo in spoznamo, če bi bilo modro izročiti se tej stranki vodstvo naše občine ali ne.

Res, precej zaslug, ima ta daleč izven meje naše občine proslula tovaršija! Njena »zasluga«, zaslug pač v žalostnem pomenu, da je izginil med nami ljubi mir, in da se

vrag te je menda prinesel sedaj sem«, vedel je, da on bo ljudem vse povedal, vendar se je še precej moško odrezal: »Knajpoval sem se«.

»Ali si ga videl?« vprašal je potem Bradulov Cerkljanovega. Povedal mu je potem vse. To sta se smejala oba. »Lej« je še pristavil Cerkljanov, »pa se je vedno tako bal vode«.

Doma je »Kozinc« naročil domačemu fantu Tonetu: »Brž pojdi, da vjameš cekar in klobuk«. In Tone se je podvizal. Doli pri žagi na grabljah je našel oboje. Klobuk se je ponosno zibal na vrh vode, kot bi hotel reči: Jaz sem pa vendar še na vrhu ostal, dočim je morda moj lastnik v kaki jami.

A ni bilo tako. »Kozinc« je bil doma. Šel je zgodaj spat, nič ni hotel povedati Mici kako je bilo.

Vendar so že tisti večer vedeli po vsej vasi, kako se je »Gorenčev Kozinc« knajpoval. Od tedaj je še hodil v Dobje, a mimo Bernika ni sel nikoli več.

No in vaše ženice so trdile, da je bil poslej bolj zdrav. Influenca ga ni več nadlegovala.

Ti pa, cenjeni mladi čitatelj, če te kdaj zanese slučaj v našo ljubo Dolenjo vas, vprašaj po »Kozincu«, in ljudje ti bojo vedeli še veliko več povedati o njem, kakor sem sedaj jaz povedal.